

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt, felperes neve (felperes címe) kérelmezőnek, a dr. Kovátsits László ügyvéd (....) által képviselt, alperes neve (.....) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy törlését elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2009. július 1. napján kelt, 1.Pk.20.605/2009/7. számú végzése ellen a kérelmező 8. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) védjegy törlését elrendelő számú határozatának megváltoztatására irányuló kérelmét.

A tényállásban megállapította, hogy kérelmező jogelődje, a B.N. Kft. javára 27-i elsőbbséggel, szám alatt lajstromozásra került a „BUDAPESTI 7 NAP” szó és szám elemeket tartalmazó színes ábrás védjegy, amelynek oltalmi köre a Nizzai Megállapodás 16. és 35. osztályaiba tartozó árukra és szolgáltatásokra terjedt ki. A védjegyben téglalap alakú, középkék színű mezőben fehér színnel látható felül a „BUDAPESTI”, alatta a „7 NAP” karakter sor, oly módon kialakítva, hogy a „NAP” szó betűi háromszor, a „7” szám pedig négyszer nagyobbak és vastagabbak a „BUDAPESTI” szó betűinél. Továbbá a „7” szám felső, vízszintes szárának alját is érintően a téglalap teljes szélességében egy fehér csík húzódik. Ismertette, miszerint a kérelmező 25-én, adásvétel útján vált a védjegy jogosultjává, jogutódlása a védjegylajstromba 9. napján került bejegyzésre.

Rögzítette, hogy a kérelmező 2001. júniusában a „.....hu”, 2002. decemberében a „.....hu” domain neveket regisztráltatta a maga számára, továbbá a 41. osztályba sorolt szolgáltatásokra nézve jogosultja a31-i elsőbbségű „www.....hu BUDAPESTI NAP, AZ ELSŐ BUDAPESTI NAPILAP ” színes ábrás védjegynek. A tényállásban arra is kitért, hogy az illetékes bíróság nyilvántartásba vette a tatabányai székhelyű, „.....Alapítványt”, aminek képviselője H. I., a kérelmező jelenlegi ügyvezetője.

Az ellenérdekű fél rosszhiszemű védjegybejelentésre hivatkozva a védjegy törlését kezdeményezte. A Hivatal a kérelmet megalapozottnak ítélte és a védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölte.

A kérelmező megváltoztatási kérelme folytán eljáró elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 33. § (1) bekezdésének a) pontja, 8. §-ának a) pontja és 3. § (1) bekezdésének c) pontja alapján helytállónak találta a hivatali határozatot.

Okfejtése szerint jogi személy bejelentőről lévén szó, a rosszhiszemű védjegybejelentés elbírálásánál a gazdasági társaság döntéseiben szerepet játszó képviselők tudattartalma lehet az irányadó. Az iratokból megállapíthatóan a lajstromozási eljárás megindulásakor a jogelőd társaságnak az a személy volt az ügyvezetője, aki 1996. augusztusa és 2002. októbere között a törlést kérő tulajdonában álló M. L. Kft.-nél látta el ugyanezt a tisztséget. Ennél fogva tudnia kellett, hogy másik társaság már abban az időben két olyan újságot (.... 7 NAP, 7 NAP) is megjelentetett, aminek nevében a városnév mellett a „7” és a „NAP” szóelemek szerepeltek. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint az ügyvezető személyének azonossága önmagában igazolja, hogy a támadott védjegy eredeti jogosultja úgy tette meg a védjegybejelentést, hogy a korábban az ország más részében rendszeresen megjelent újságok címéről és kiadójáról, tudomással bírt.

Vizsgálta, hogy a korábbi használat jogosultságot teremtett-e az ellenérdekű félnek valamennyi hasonló elgondoláson alapuló megjelölésre. Kiemelte, hogy az ellenérdekű fél a védjegybejelentés időpontjában három olyan újságot is megjelentetett folyamatosan, amelyben a kiadás helyéül szolgáló város neve mellett a „7 NAP” elemek is szerepeltek és később más városokkal is bővült a lapcsalád. Indokolása szerint a lapok rendszeres kiadása arra enged következtetni, hogy a M. L. Kft., illetőleg annak tulajdonosa tevékenységét több városra is igyekezett kiterjeszteni. Rámutatott, miszerint arra, hogy a védjegybejelentés a már piacon lévő lapok címének és ábrás megjelenésének ismeretében történt, abból is lehet következtetni, hogy a védjegyben ugyanúgy kiemelt helyen, a többinél nagyobb méretben jelenik meg a „7” szám, mint az ellenérdekű fél újságjaiban.

A kérelmezőnek a „7 Nap” és a „B...i Nap” korábbi saját használatára vonatkozó érvelése kapcsán kifejtette, hogy jóllehet ezek külön - külön nem azonosak a Lapcsoport újságcímeivel, de így együttesen még, ha a védjegy e kettő összevonásából is keletkezett, már azonosnak tekinthető velük. Hangsúlyozta, miszerint a lapcímek között a jelentésbeli hasonlóságot az teremti meg, hogy az első elem valamennyiben egy földrajzi helyet takar, míg a „7 NAP” a bizonyos időszakonként megjelenő újságra utal. A rosszhiszeműséget azzal is alátámasztottnak látta, hogy a „7” szám a védjegyben is ugyanúgy kiemelten szerepel, mint az ellenérdekű fél újságcímeiben, és azt a tényt is e körben értékelte, hogy sem a jogelőd, sem a kérelmező egyáltalán nem jelentetett meg sajtóterméket az oltalom alatt álló címmel.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem látott okot az érdemben helytálló határozat megváltoztatására, annak ellenére sem, hogy nem értett egyet a Hivatal azon okfejtésével, miszerint a rosszhiszeműség a megjelölések azonosságának vagy hasonlóságának hiányában is megállapítható, mert álláspontja szerint, ha az árjelzők között ilyen kapcsolat nem fedezhető fel, akkor a rosszhiszeműség kizárt, hiszen a bejelentés nem mást illet.

A kérelmező fellebbezésében az elsőfokú végzés megváltoztatását és a törlési kérelem elutasítását kérte.

Fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényálláselemek okszerűtlen, néhol iratellenes megítélésével helytelen döntést hozott. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a bejelentés elsőbbségét megelőzően az ellenérdekű fél az ország háromszázát is meghaladó városnevből ténylegesen csupán kettőt foglalt le magának, nevezetesen a V.-t és a Z.-t, mivel ezekkel jelentetett meg újságot. Kiemelte, hogy a második sajtótermék több mint hét évvel az első lap 1995. márciusi kezdő kiadását követően, csak 2002. novemberében került piacra, majd ismét évek teltek el a „sorozat” újabb tagjának megjelenéséig. Mindez nem utal olyan tervszerűsége, piac-, illetve márkaépítő magatartásra, amely alapján a Maraton Lapcsoport jogosultságot szerezhett volna minden „(városnév)-i 7 NAP” megjelölésre. Kifejtette, hogy a szórványos és véletlenszerű megjelenések alapján nem volt elvárható a versenytársaktól, hogy valamennyi hasonló elven kialakított megjelölést szabadon tartsák az ellenérdekű fél számára.

Előadta, hogy iratellenesen hagyta figyelmen kívül az első fokon eljáró bíróság a „7 Nap” és a „Budapesti Nap” saját használatával és a védjegynek e két korábbi cím összeadásával történt képzésére vonatkozó hivatkozásait. Rámutatott, miszerint ez a korábbi használat éppen hogy sokkal életszerűbbé teszi a címek összekapcsolását, különös tekintettel arra, hogy a társaság 1992-től folyamatosan budapesti helyi lapok megjelentetésével foglalkozik. Ilyen előzmények miatt pedig nem szorult rá az ellenérdekű fél ötletének eltulajdonítására, és a védjegyoltalom megszerzése közben nem vezette csalárd szándék.

Az elsőfokú végzésnek a védjegy szerinti címmel történő újságkiadást hiányoló megállapítása kapcsán azzal érvelt, hogy a „Budapesti Nap” kiadásával jelentős veszteséget halmozott fel, és amikor megszületett a döntés a lap új címen történt kiadásáról, akkor nem volt kedvező a gazdasági környezet, ezért nem volt módja a lap megjelentetésére. Hozzátette ugyanakkor, hogy önmagában a védjegy használatának elmulasztása nem alapozza meg a bejelentő rosszhiszeműségét.

Az ábrás megjelölések hasonlósága körében előadta, hogy az nem lényegi, mert mások a színek, más a városnév elhelyezése, az ellenérdekű fél megjelölésén hiányzik a baloldali ábrát markánsan kettéosztó vízszintes vonal.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból okszerű következtetésekre és helytálló döntésre jutott, azzal, indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett, kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt az alábbiakkal egészíti ki.

A kérelmező különös jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy a védjegybejelentést megelőzően az ellenérdekű fél ténylegesen csupán V.-ben, illetve Z.-en jelentette meg a „Városhív-i 7 NAP” konstrukció felhasználásával kialakított című sajtótermékeket, továbbá, hogy az egyes újabb helyszíneken történő megjelenések között évek teltek el, mert megítélése szerint ezzel nem vindikálhatta magának a kizárólagos jogot valamennyi, hasonló elven szerkesztett újságcím használatára.

A másodfokú bíróság e körben azt hangsúlyozza, hogy jelentősége a jelen esetben elsősorban nem a kialakított szerkezetnek, tartalomnak, hanem a megjelenítési módnak van. A korábban más, nevezetesen az ellenérdekű fél tulajdonában lévő M. L. Kft. által már kitalált, évek óta piacon lévő, az újságolvasók köztudatába bevezetett és hozzá kötődő vizuális képhez való nagyfokú hasonlóság az, ami a kérelmező védjegyét a védjegyoltalomra alkalmatlanná teszi. A kérelmező nemcsak hasonló elven egymás mellé rendelt karakter együttest tüntet fel védjegyében, de ezt még lényegében azonos módon is rendezi el. Így az ellenérdekű féllel megegyezően egymás alá helyezi a helységnevet és a „7 NAP” szám-, illetve betűsort, holott az ilyenfajta elrendezést semmi nem indokolja, hiszen számos másfajta megoldás képzelhető el. Továbbá abban is nagy fokban hasonlóságot mutat a törölni kért védjegy az ellenérdekű fél szerinti megoldáshoz, hogy a „7 NAP” elemeket ugyanúgy több nagyságrenddel nagyobb és szélesebb szám-, illetve írásjellel jeleníti meg, ami a vizuális összbenyomás szempontjából lényegi egyezőséget eredményez, hiszen a megjelölésben ezáltal ugyanazokra az elemekre hívja fel az olvasó figyelmét, teszi a hangsúlyt, mint amire az ellenérdekű fél. A másodfokú bíróság meggyőződése szerint ezen kialakítás módbeli egyezőségeket kellőképpen nem ellensúlyozhatja az eltérő szín, illetve a hivatkozott, védjegyben szereplő vízszintes fehér csík, mert ezek nem teszik a védjegyet a M. L. Kft. által már a lajstromozási eljárás előtt nem vitatottan használt lapcímetől markánsan eltérővé, egyedivé. Ezért a kérelmező védjegyével találkozáskor az olvasó okkal hiheti, hogy az ellenérdekű fél lapcsaládjával van dolga, hiszen a korábbi folyamatos piaci jelenlét, illetve a hasonló struktúra miatt a fogyasztó alappal gondolhatja, hogy az a kérelmezőtől eltérő más személyhez kapcsolódik. Ennek lehetősége pedig kellőképpen alátámasztja, hogy a védjegybejelentés a védjegyjogosultsággal össze nem férő célra irányult.

Ami a kérelmezőnek a „7 Nap” és a „Budapesti Nap” megjelölésekkel kapcsolatos hivatkozását illeti, azt a jelen ügyben a másodfokú bíróság nem tudta figyelembe. A lajstromozási akadálynak a bejelentéskor kell fennállnia, így egyértelmű, hogy a rosszhiszeműség vizsgálatánál nem a jelenlegi jogosult, hanem a bejelentéssel élő

körülményei, tudattartama a meghatározó. Az bizonyított volt, hogy a bejelentést a jogelőd, a B. N.Kft. tette, ilyen formán közömbös, hogy a kérelmező korábban a felhívott megjelöléseket használta-e, illetve milyen módon használta, vagy hogy valóban e kettő összevonásából jött-e létre az oltalmazni kért megjelölés, mert nem az ő bejelentéskori magatartása a releváns. A hivatkozott újságcímek jogelődje által történt használatával pedig a kérelmező maga sem érvelt.

Abban azonban egyetértett a fellebbviteli bíróság a kérelmezővel, hogy tévesen értékelte a rosszhiszeműséget alátámasztó körülményként az első fokon eljáró bíróság annak a tényét, hogy sem ő, sem jogelődje nem adott ki a védjeggyel megegyező cím alatt sajtóterméket. Ez azonban a döntés helytállóságát nem befolyásolta, mert az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az adott esetben megállapítható a védjegybejelentő rosszhiszeműsége, ezért nincs indok a védjegy törlését elrendelő hivatali határozat megváltoztatására.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint, az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, költsége nem merült fel, ezért a másodfokú eljárási költségről nem kellett dönten.

Budapest, 2010. február 2.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Tibold Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző